

ikke alene nu, men den vil ogsaa i Fremtiden kunne beskæftige mange flere Menneffer end dem, der nu finde deres Erhverv derved. Jeg tror ogsaa, at den Fiskefrihed, der hidtil har fundet Sted, ikke har virket i den Grad ødelæggende, som man er tilbøjelig til at tro. Jeg tror tværtimod, at den Omstændighed, at Fiskerne fra de forskjellige Egne have kunnet komme sammen og fiske, forskellige Steder har ført til en meget gaadlig Betydning mellem Fiskerne, saaledes at den ene har lært den andens Fiskemaade at kjende, og de i det Hele have lært at fiske paa den Maade, som virkelig betaler sig. Naar man vilde give saa indskrænkende og hæmmende Bestemmelser for Fiskeriet, som Kommissionen har foreslaaet, kan det vel ikke negtes, at der i visse Fjorde kunde blive en talrigere Fiskebestand, end der for Tiden er, men det nytter virkelig ikke, at der er en talrig Fiskebestand, naar man ikke forstaar at fiske paa en saadan Maade, at det kan betale sig. Det Fiskeri, der hidtil har været drevet omkring i disse Fjorde, har mest været betragtet som Bieerhverv for Folk, der havde anden Beskæftigelse ved Siden af, eller ogsaa har det ligefrem været Folk, som have haft offentlig Understøttelse fra Fattigvæsenet, og som have kunnet drive lidt Fiskeri ved Siden af den Understøttelse, de have faaet af det Offentlige, men en virkelig Næring har det paa mange Steder ikke været. Det er først ved, at man faar lidt mere Frihed til at bevæge sig, og ved Anvendelse af mere hensigtsmæssige Fiskemaader, at det vil blive et virkelig lønnende Erhverv.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser skal jeg kun bemærke, at de indskrænkende Bestemmelser, der ere indførte deri om Havfiskeriet t. Ex. paa Vesterhavskyster, anser jeg i alt Besætteligt for overløbige. Jeg kan aldeles ikke erkjende, at det er nødvendigt, at man f. Ex. forbyder Malevaadfiskeriet indtil 300 Favnes Afstand fra Land, ikke fordi jeg tror, at Nogen vil forsøge paa at bruge egentlige Malevaad, men fordi man, naar der staar „Malevaad af hvad Navn nævnes kan“ er forbudt ogsaa for denne Afstand, let vil kunne henses al Vaadbrugning under samme Begreb. Det maa bemærkes, at for Fiskerne ved Kysterne har det en ikke ringe Betydning, at de kunne bruge Vaad for at de kunne fange Madning til deres Kroge. Hvis dette Forbud skulde forstaaes saaledes, og at Malevaadfiskeriet forstaaet paa den Maade overalt skulde være forbudt, vilde jeg anse det for meget uheldigt, ligesom jeg heller ikke tror, at der er Fare for, at Fiskeyngelen vil kunne tage nogen Skade, da der i Reglen paa disse Steder vil være en saa stærk og urolig Brænding og en saadan Uro i det lave Vand, at der ikke kan findes Grøde paa Bunden men kun Sand og Sten, hvor jeg slet ikke tror, at Fiskeyngelen vil kunne opholde sig. Jeg tror derfor ikke, at der sker nogen Skade der-

ved, at man der tillader de almindelige Fiskebøtter, selv om de ere nok saa opfissende. Jeg skal ikke nægte, at jeg har nogen Betænkning ved den Indskrænkning, der er foreslaaet i Brugten af Malevaad paa Limfjorden, thi det er ingen lille Indskrænkning, medens man nu har Ret til at drive dette Fiskeri paa den Maade, at Vaadnet drages til Vaaden, — det har jo en vis Eghed med Drivaadsfiskeri, om det end er i mindre Stil og langt mindre skadelig, saa vil man nu istedetfor bestemme, at dette Fiskeri kun maa drives paa den Maade, at Vaaden drages til Vaadnet, saa at Vaadnet bliver et staaende Redskab. Der kan naturligtvis med en vis Grund anføres mod det Forskænte, at det kan gjøre nogen Skade, hvad det Sidste derimod ikke kan, og naar det ikke kan gjøre Skade i Limfjorden, kan jeg heller ikke se, at det kan gjøre Skade i nogen af Landets øvrige Fjorde. Jeg vilde derfor anse det for høist uheldigt, om man vilde forbyde at drive dette Fiskeri ogsaa udenfor Limfjorden. Malefiskeriet er et af de mest lønnende Fiskerier, og jeg tror, at naar Fiskeriet skal blive en virkelig Næring for Folk, saaledes at de kunne have et ordentligt Erhverv derved, saa er det meget uheldigt at lægge altså store Hindringer veien for Driften af dette Fiskeri. Det er ganske vist, at det paa en vis Maade kolliderer med det øvrige Fiskeri, men det forekommer mig, at man tildeels gaar ud fra, at det Fiskeri, der er det mest lønnende og indbringende, maa have en vis Forret. Man har jo i sin Tid fortrinsvis søgt at beskytte Silbefiskeriet, da det havde virkelig Betydning, særlig i Limfjorden, og jeg kan endnu anføre et Fiskeri, som drives der, og som vistnok er i høj Grad ødelæggende for Fjordbunden og for Fiskeyngelen der, nemlig Østersfiskeriet, men det afgiver en saa stor Indtægt for Statskassen og en saa god Indtægt for dem, der drive det, at det vist aldrig vilde falde noget fornødtigt Menneske ind at forbyde dette Fiskeri. Det forekommer mig ogsaa, at der kunde være Grund til at sige, at det vilde være ligesaa urimeligt at forbyde Malefiskeriet med Vaad, ja selv med det saakaldte Drivaad eller Ankervaad, som det jo der kaldes. Jeg kan finde det rigtigt, at der bliver forskellige Arealer i de forskellige Fiskevande, der undtages fra dette Fiskeri, og jeg kan derfor ikke have Noget imod, at man omtrent opretholder Lovforslagets Bestemmelser om de saakaldte laafede Vande i Limfjorden. Ligeledes kan jeg finde det rigtigt, om man i dette Lovforslag vedtager Bestemmelser om, at en vis Brødel af Vandarealet i de øvrige Fjorde ogsaa bliver, hvad man kalder laafede Vande. Det vil saa af de stedlige Autoriteter være at afgjøre, hvilke disse Arealer skulle være. Det kan have sin Betydning for Fiskeyngelen, men det er ogsaa en Indrømmelse overfor de stedlige Fiskere, Smaafiskerne, som man derved vil give Leilighed til usforstyrrede af det efter Nøgles